Familie COEREBIDAE

120 **Coereba flaveola** Pl. **20** (7)

Suikerdiefje.
Bananaquit.

Be. Barica geel of Barica heel,
Bachi pretu (Bon.),
Chibichibi (Bon.).
Bo. Yellowbreast.

Aruba, Curaçao, Bonaire, Klein Bonaire. — Broed- en standvogel.
St Maarten, Saba, St Eustatius. — Broed- en standvogel.

KENMERKEN: Lengte 12 cm. Een klein vogeltje met gele borst, opvallende witte oogstreep, zwarte of grijze keel en overwegend zwarte bovenzijde. De snavel is zwart, lang en gebogen en vertoont aan de mond-

hoeken licht rood gekleurde, vlezige randen. Op de Bovenwindse Eilanden is het grijs van de keel en de kopzijden donkerder en meer uitgebreid dan op de Benedenwindse Eilanden.

Levenswijze: Een van de talrijkste en bekendste vogels van de eilanden en wellicht de overwegend talrijkste vogelsoort op Bonaire. Op Aruba verreweg het schaarst, waarschijnlijk voor een groot deel als gevolg van de ongebreidelde vernietiging van kleine vogels door de jeugd. Men treft deze vogels aan in alle biotopen, vanaf stadstuinen en plantsoenen tot droge acacia- en cactus-terreinen, manzanilla-bosjes en mangroven (*niet* in de mangroven van Sint Maarten). Hij is ook gevonden in het aan epiphyten rijke bos nabij de top van de Christoffel op Curaçao, in de vochtige boomvarenbossen en het tropisch nevelwoud op Saba en in de hogere lagen van het regenwoud in de krater van de Quill op Sint Eustatius. Het Suikerdiefje is voor zijn voedsel voor een niet onbelangrijk gedeelte gebonden aan het voorkomen van bloeiende bomen en struiken. Met zijn lang, penseelachtig tongetje snoept hij van honing en stuifmeel en vangt met zijn fijn, gebogen snaveltje tegelijkertijd kleine bloesem-bezoekende insecten en spinnetjes. Vooral in de bloeiende, zoet-geurende tamarinde-bomen kunnen zij in grote aantallen worden aangetroffen. Daarnaast zoeken zij op echte mezen-manier op fijne twijgen en tussen blaadjes en stekels naar allerlei insecten en inspecteren telefoondraden en vensters en — in de huizen — muren, schilderijlijsten, lampen en hoeken van het plafond, op zoek naar verborgen insecten, insectenpoppen en spinnen. Tenslotte boren zij met hun snaveltjes gaatjes in rijpe mispus, mangos, zuurzakken, kenepas en andere sappige boomvruchten en vliegen zij geregeld de huizen binnen om naar behoren van onbedekte fruitschalen en uit openstaande suikerpotten te snoepen. Zij zijn de vaste bezoekers van de bloeitrossen van cocospalmen en verschijnen gaarne op bloeiende agaven. De honingvoorraad van de grote, trompetvormige, gele bloemen van het kelki geel of yellow blossom weten zij te bereiken door, zittend op de bloemkelk, de bloem met de snavel aan te boren. Zo vliegen zij van bloem tot bloem, zonder stuifmeel over te brengen („diefstal met inbraak"!). Ook schijnen zij op de rode bloemen van de cayena „diefstal met inbraak" te plegen. De veelzijdigheid van het menu van het Suikerdiefje kan niet door een onderzoek van maaginhouden nauwkeurig worden vastgelegd; hier moge volstaan worden met een opgave van de volgende op de Benedenwindse Eilanden verkregen uitkomsten van maagonderzoek: (a) kleine insecten aanwezig in 93% der gevallen (kleine kevers, rupsjes, vliegjes, enz.), (b) plantaardig voedsel in 46% der gevallen (vruchten, zaadjes, enz.).
De roep is een scherp, tjippend geluid, dat zonder ophouden wordt gehoord. Ook de zang is een onwelluidend, hoewel onderhoudend getjirp.

Nest en Eieren: Suikerdiefjes broeden in alle maanden van het jaar. Ver weg van de cultuur, in eenzame bossen of weinig bezochte valleien schijnt echter speciaal gedurende de regenperioden een merkbaar op-

timum van broedactiviteit te bestaan. Het nest is een ovale, of ronde gesloten bol, met een nauwe ingang opzij; het is opgehangen aan de fijnste uiteinden van de takken van grote bomen, maar kan ook geplaatst zijn in cactus-wildernissen, in laag, doornig struikgewas, in mangroven en ook vaak in en op huizen, zoals onder daken, op raamkozijnen, op stopcontacten, op lampen en in kerstbomen. Het is gemaakt van fijne twijgjes, sprietjes, draadjes, wolletjes, haren, veren, krantensnippers, versiersel van de kerstboom („engelenhaar"!), enz. De eieren (16,5 × 12,5 mm) zijn breed eivormig, grijswit, met onregelmatige bruine vlekjes en wolkjes. Vastgestelde legselgrootte: 2—3.

VERSPREIDING: *Coereba flaveola uropygialis* komt uitsluitend voor op Aruba en Curaçao.
Coereba flaveola bonairensis komt uitsluitend voor op Bonaire en Klein Bonaire.
Coereba flaveola bartholemica bewoont Sint Maarten, Saba, Sint Eustatius en alle andere noordelijke Kleine Antillen tussen Dominica en Anguilla.
De soort heeft verder een grote verspreiding in tropisch Zuid en Midden Amerika en op de Antillen.

BESCHERMING: Door de wet beschermd.

Bananaquit. Leeward and Windward Groups: breeding bird. — One of the commonest and best-known birds of the Netherlands Antilles. Distinguished by yellow breast, greyish head with white superciliary line, blackish upper parts and curved, black bill. Very common in all kinds of vegetations, including gardens, thorny scrub, mangroves, the cloud forest of Saba and the rain forest in the crater of The Quill on St Eustatius. Feeds on a variety of animal and vegetable matter, which are sought after the manner of titmice on the finest branches and twigs, but also after the manner of flowerpeckers from the blossoms of trees and shrubs. Often enters houses for an inspection after insects, juicy fruits and sugar. Makes a large, globulous nest of plant-fibres, threads and roots. Breeding recorded in all months of the year. Recorded clutch-size: 2—3.

DE VOGELS
VAN DE
NEDERLANDSE ANTILLEN

